

[Steffensen]

tilpas forsigtig med hensyn til at give for mange løfter for fremtiden.

Der er ikke nogen særlig grund til, synes jeg, at gå ind i substansen i redegørelsen, men jeg vil dog nævne et par ting.

Det er nu engang sådan, at D.O.N.G. er en realitet, og der er af flere ordførere gjort opmærksom på, at det har ført til adskillige debatter her i Folketinget gennem årene, men nu er det sådan.

Endvidere er naturgasnettet en realitet. Kristeligt folkeparti er tilfreds med begge dele, og det er også rigtigt, at det fremtidige salg af naturgas er den helt afgørende faktor for projektet fremover. Det er jo helt afgørende, om vi kan få endnu bedre gang i dette salg. Vi ved jo, at vi har aftaler med Sverige om en vis mængde naturgas, og jeg vil godt spørge energiministeren i denne forbindelse, om der er noget som helst i de forlydender, der har været, i hvert fald i dagspressen, om, at der måske kunne blive mulighed for, at naturgassen kunne sælges til en større del af Sverige end kun til den østlige del, i stedet for at Sverige måske skulle tilslutte sig en østlig naturgasledning. Det kunne jo give visse perspektiver, hvis det er således, at naturgasnettet i Danmark også kunne få leverancer til den østlige del af Sverige, som ellers ifølge nogle planer kunne blive forsynet med en hovedgasledning østfra. Hvordan ser det ud med det? Er det bare noget, man skriver om i aviserne, eller er der realiteter i det? Jeg har set, at visse folk fra D.O.N.G. har kommenteret disse ting.

Den anden problemstilling er DOPAS og dets placering fremover. Jeg mener, det er vigtigt, at forberedelsen af 2. udbudsrunde bliver klarlagt, og jeg synes også, der her er et afsnit i ministerens redegørelse, som er værd at fremhæve. Det står sp. 1483, hvor ministeren siger:

»Regeringen vil lægge afgørende vægt på, at den ordning, der fastlægges, muliggør en behersket kontinuerlig udbygning af selskabet i takt med udviklingen af selskabets erfaringsgrundlag og den indhøstede viden fra den kommende virksomhed.«

Vi er tilfredse med, at ministeren i øvrigt i sit oplæg lover, at han vil orientere energipolitisk udvalg, inden der træffes beslutning om, hvilken rolle DOPAS i fremtiden skal spille.

Vi kan helt tilslutte os ministerens redegørelse og siger tak for den. Vi mener, at der – så vidt vi nu er nået – er rimelig grund til at forvente, at det projekt, vi nu har indskibet os i, kan være ganske afgørende for fremtidens energiforsyning og komme til at spille en endnu større rolle, end det har gjort hidtil. Det er der mange gode grunde der taler for at det også bør gøre, og der er nævnt en hel del af dem her i dag, bl.a. de miljømæssige. Men vigtigt er det i hvert fald, at vi sørger for at medvirke til, at udbygningen af det store projekt, som Danmark nu har påtaget sig, sker på forsvarlig vis. Vi mener, at ministerens redegørelse er et udmærket middel hertil.

Poulsgaard (FP):

I fremskridtsbevægelsen har vi altid været meget skeptiske over for statslige aktieselskaber. Drejer det sig om at drive forretningsvirksomhed, er aktieselskabsformen velegnet i mange tilfælde, men det er staten ikke. Som altovervejende hovedregel skal staten holde sig væk fra alt, hvad der har med forretningsvirksomhed at gøre. Er det samfundsmæssige interesser, der skal varetages, skal det pågældende område indrangeres på lige fod med alle andre felter inden for en offentlig sektor. Det vil sige, at statslige foretænder som dette direkte skal kontrolleres i det daglige af Folketinget og dets udvalg, og den ansvarlige skal være vedkommende minister, der når som helst kan drages til ansvar direkte i Folketinget.

Folketinget skal frit år for år kunne afgøre, hvor mange millioner af skatteindtægter og statens øvrige indkomster der skal bruges på hvert enkelt formål. Særlige cigarkasser, som bevirker, at visse grupper af offentlig virksomhed har forret til at bruge af indtægter fra den pågældende undersektor, er en usik.

Det principielle fremskridtssynspunkt kræver derfor, at D.O.N.G.-koncernen, hele molekylt, straks afvikles, og at de forretningsmæssige sider sælges til private. Det er imidlertid ikke bare principrytteri, der får fremskridtspartiet til at indtage denne holdning. De praktiske virkninger af en uting som D.O.N.G.-koncernen bekræfter gang på gang fremskridtssynspunktets rigtighed. Når man læser energiministerens redegørelse og den